

Bericht uit Ghana

Op 27 april werd ik, Marleen, weer warm ontvangen door medewerkers en kinderen van stichting Onyame. De kinderen hadden vakantie en ik ben mijn reis begonnen met een lang weekend met spel en samenzijn in het opvanghuis in Olebu (Zuid Ghana). De eerste zondag zijn we, na de kerk, met 19 man naar de plaatselijke dierentuin geweest, waar naast de dieren ook een glijbaan en schommels voor een hoop plezier zorgden.

De eerste week in Ghana heb ik 'tijd en aandacht voor de kids' gecombineerd met werkzaamheden in en rond het opvanghuis, administratief werk en voorbereidingen voor de geplande trip naar de projecten in noord Ghana. Op 11 mei ben ik met mijn collega Vida naar het noorden vertrokken, om alle projecten te bezoeken. We zijn eerst 4 dagen in Chera, een heel afgelegen gebied waar

we een medisch project begeleiden, geweest. Een van de twee medewerkers van het project is met zwangerschapsverlof, zodat al het werk op 1 persoon aankomt. Met elkaar hebben we gekeken hoe hij e.e.a. het beste aan kan pakken en hoe we evt. vrijwilligers uit de omgeving ook in kunnen schakelen om alle werkzaamheden toch door te kunnen laten gaan. Daarnaast hebben we met elkaar ook gekeken naar mogelijkheden om de (financiële) onafhankelijkheid van het project te kunnen verbeteren, want dat laat m.n. de laatste maanden te wensen over. Mijn collega Vida zal de komende maanden, tijdens mijn afwezigheid, het project regelmatig bezoeken en de medewerker(s) aanmoedigen om meer initiatieven te nemen.

Terwijl Vida zich bezig hield met werkzaamheden in de kliniek, ben ik tussendoor met motor en kano naar een nog verder afgelegen dorp gegaan, om te zien wat daar gedaan wordt met de spullen die we in november aan twee lokale vroedvrouwen hadden overgedragen. Er bleken al 15 bevallingen te zijn begeleid en er werd keurig voor de verleende diensten betaald (omgerekend 1,20 euro per bevalling), wat lang niet overal het geval is. Met dit geld kunnen de vroedvrouwen hun voorraad (handschoenen, ontsmettingsmiddel, mesjes en draadjes voor de navelstreng, etc) op peil houden.

Op het moment van dit schrijven zijn we net in Sandema aangekomen. Dit is het centrum van ons voornamelijke 'target-gebied', waar we een opvanghuis en ons 'kantoor' hebben, vanwaaruit we de verschillende projecten aansturen. Het is fijn en vertrouwd om weer hier te zijn, maar poehhh, het is wel erg heet....even wennen weer aan 38 graden en hoge luchtvochtigheid. We hopen de komende twee weken, naast de gebruikelijke supervisie en ondersteuning aan de verschillende projecten, te werken aan verbetering van het microkredieten project, door training van medewerkers en groepsleden.

Mei/juni is het begin van het regen- en daarmee landbouwseizoen in noord Ghana. We hopen alle groepen weer de gewenste landbouwleningen te kunnen verschaffen. Ook dat is elk jaar weer een hele klus, aangezien de groepsleden bijna allemaal (ruim 160) analfabeet zijn, terwijl het verstrekken en afbetalen van de leningen allemaal persoonlijk via de bank moet gebeuren.

Terwijl Vida ook wat tijd met haar gezin in Doringa, een dorpje in het Builsa district, hoopt door te brengen, zal ik voornamelijk in het opvanghuis in Sandema verblijven. Zo kan ik daar ook de nodige supervisie verlenen en door interactie met medewerkers en kinderen ingaan op persoonlijke wensen en behoeften.

Onderweg van en naar het noorden zullen we ook andere projecten en organisaties bezoeken om mensen te bemoedigen, ondersteunen en ervaringen uit te wisselen.

Door zo samen ruim 3 weken op te trekken hebben Vida en ik ook ruim gelegenheid ideeën uit te wisselen en samen verder te praten over de toekomstplannen voor stichting Onyame. Deze trip zal Vida weer verder helpen om in mijn afwezigheid ook de nodige supervisie te verlenen aan de projecten. De afgelopen dagen hebben we al veel kunnen bespreken en ik ben dankbaar en blij met alle ideeën en dromen die we samen delen mbt ons werk.

In het zuiden van Ghana zijn de belangrijkste taken het reilen en zeilen in en rond het opvanghuis, verder werken naar de opening van de kliniek, aandacht voor bestuurlijke taken en verder helpen ontwikkelen van de medewerkers van Onyame.

28 juni hoop ik weer terug in Nederland te zijn. Deze trip verwacht ik geen andere bezoekers vanuit Nederland, wat me de gelegenheid geeft om me fulltime op het werk (en de kinderen) hier te richten.

